

Ez az utca magántulajdon

Athajtás visszavonásig engedélyezve

— Ez az utca magántulajdon!
 — Jó. Ön a tulaj?
 — Nem. De kíváncsi volnék a véleményére. Mit gondol, kié lehet?

A teherautó vezetője csodálkozó arccal néz rám. Látom, nem érti.
 — Hajoljon csak ki. Ott a tábla. Nem hiszi. Nem hajol ki. Legyint.

— Ilyen nincs.
 Senki sem hiszi. Vagy ötven ember jár-kel, dolgozik, vár valamit a Bajcsy-Zsilinszky-út és a Révai utca közti átjáróban, postás, gázember, taxifofőr, kocsis, cipész, fiatalabb és idősebb nők, de egyikük sem hiszi. S a pirosbetűs tábla ott függ a fejük felett:

„Ez az utca magántulajdon. Athajtás visszavonásig engedélyezve.“
 Aktatáskás, szemüveges férfi azt mondja:

— Nem vagyunk kérem a közepekorban!
 — Itt felejtették — véli a rendőr.

— Roppant mulatságos — lelken-dezik egy pirossapkás, piszeorrú nő. — Mit csinálhat valaki az utcájával?

— Bérbeadja — mondja jólmeg-termett, teveszörkábátos járókelő s gyors pillantással felméri a terepet. — En is bérbeadnám.

— Hát ez óriási...
 Már vagy tizen vitatkozunk a tábla alatt. Magántulajdon? Nem magántulajdon? Itt felejtették, nem felejtették? No és egyáltalán, ki az akinék ma Bajcsy-Zsilinszky-útból nyíló mellékutcája van?

Az adóhivatal csodálkozik

A környéken senki sem ismeri a tiszteletreméltó utcatulajdonost.
 — Lakott itt egy ember — mondja az újságár —, annak körhintája volt a Népligetben, de már az is elköltözött.

Felkerestük az V. kerületi adóhivatalt.

— Jónapot kívánok, fizetnek itt utca után adót?

— Milyen utca után?

— Nagyon jó állapotban lévő mellékutca, aszfaltozott, a Bajcsy-Zsilinszky-útból nyílik.

Derűtség. Valaki udvariasan figyelmeztet, nincs április elseje. Már-már majdnem bajba kerülök, amikor az egyik gépirónó védelmébe veszik. Ő is látta a táblát. Az az utca magántulajdon. Ha pedig magántulajdon, akkor adóköteles. Amennyiben adóköteles, valaki fizeti utána az adót. És az a valaki...

Akták, iratok, kutatás, keresés. A tisztviselők mosolyognak.

— Tévedés, kérem. Semmi nyom.

— S ha a tulajdonos nem fizet adót. Bevalláskor letagadja, hogy utcája van?

Az arcom elkomorulnak.
 — Az nálunk lehetetlen!

A városközi tudakozóban

Városháza. Már a tudakozóban parázs vita támad. Kiderítjük, a magyar magánjog egy elavult paragrafusára szerint az embernek lehet saját utcája Budapesten, ám a törvény értelmében minden harminchárom esztendőben egy napra le kell zárnia. A Haris-bazár is magántulajdon.

— De nem volt soha lezárva.

— Le volt zárva Láncokkal!

— A törvény értelmében utcát csak hatóság zárhat le.

— A törvény szerint a tulajdonos köteles lezárni!

Mind többen és többen szólnak hozzá az ügyhöz.

— A törvény azt is előírja, hogy a tulajdonosnak kell gondoskodnia az utca takarításáról. Megkérdezzük a köztisztviselési hivatalt. Ha nem a város takarítja, magántulajdon.

Valaki telefonálni megy. Mosolyok, fejcsóválás. Furcsa eset. Magánutca Budapesten, 1950 küszöbén.

A telefonozó visszatér. Takarítják, öntözik. Még szemetet is szednek. De lehet, hogy csak szokásból, mert nem ismerik a törvényt. Mindenestre, ha a tulajdonos is sepríti az utcát, a törvény nevében, együttes erővel tükörfényesre pucolhatják az aszfaltot.

A III. ügyosztály megoldja a rejtélyt

A harmadik ügyosztályon végre megoldódik a rejtély. Azaz, csak félig. A régi jogszabályok értelmében Budapest bármely háztulajdonosa úgynevezett telekmegosztás címén a birtokában lévő házhelyen utcát nyithat. Ez az utca saját tulajdona s harminchárom évenként egy alkalommal le kell zárnia. Ha erről megfeledkezik, az utca köztulajdonba megy át.

Az utca, telekmegosztás révén jelenleg az Egyetemi Ösztöndíjlapítványé.

Most már csak az a kérdés, hányadik esztendejét írja a magánutca, lezárták-e vagy sem?

Tíz járókelő közül kilenc a fejét csóválta. Tíz járókelő közül kilenc nem akarta elhinni, hogy van olyan pesti utca, amelyet a tulajdonos bármikor elzárhat a közforgalom elől. A tábla ott függ a két hatalmas bérház között, hirdelve egy régi feudális törvényt, amelyről szinte mindenki megfeledkezett, noha még hatályos és szabályszerű, de meglepő időszerűtlensége különös kalandokra csábítja az újságírókat.

(—n)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

		Budapestre vonatkozó újságcikkek		Osztályozás	
		Szerző:	Cím:	Tárgy:	Hely:
Forrás:		Ez az utca		215. 092	
(Hely):		Magántulajdon		1	
1949 dec 27		Tüspeth. Magarosi.		Idő: 1949.	
(Idő)	(Köt. v. fiz.)	Személy		Helyszám	
(Oldal)		Helyszám		Helyszám	

Budapest székesfőváros házinyomdája 1941 — 9086